

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL N. B. 2017-06-12 SKUNDO**

2017 m. rugpjūčio 18 d. Nr. S-176 (7-126/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio – pranešėjas
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus

sekretoriaujant

Jelenai Krochmalienei

dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovei
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

A. B.

2017-07-11 posėdyje išnagrinėjusi N. B. (toliau – Pareiškėja) 2017-06-12 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2017-05-19 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.131-31-5) FR0682-190, n u s t a t ė:

Inspekcija 2017-05-19 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.131-31-5) FR0682-190 patvirtino 2017-03-20 patikrinimo aktą Nr. (21.60-32) FR0680-105, kuriuo Pareiškėjai nurodyta sumokėti į biudžetą 2 424,12 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), apskaičiavo 501 Eur GPM delspinigius ir skyrė 242 Eur GPM baudą.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad Inspekcija atliko Pareiškėjos ir jos sutuoktinio B. U. GPM apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą už laikotarpį nuo 2010-01-01 iki 2014-12-31.

Nustatyta, kad Pareiškėjos ir jos sutuoktinio B. U. 2014 metais patirtos išlaidos viršijo gautas pajamas 104 927,92 Lt ir išlaidų sumai padengti Pareiškėja kartu su sutuoktiniu naudojo įstatymų nustatyta tvarka neapmokestintas pajamas. Mokesčio bazė apskaičiuota vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 70 str. 1 dalimi, taikant Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 patvirtintų Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių (toliau – Taisyklės) 6.3.3 papunktyje nurodytą išlaidų metodą. Remiantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 3.87 str. 1 dalies nuostatomis ir atsižvelgus į tai, kad 2014 m. sutuoktiniams trūko lėšų jų nurodytoms šeimos vartojimo išlaidoms padengti bei gryniesiems pinigams į sąskaitą įnešti (į sąskaitą įneštais pinigais buvo apmokėta už sutuoktinių įsigytą nekilnojamąjį turtą adresu: *(duomenys neskelbtini)*), 2014 metais sutuoktinių

gautos kitos pajamos padalintos lygiomis dalimis kiekvienam sutuoktiniui po 52 463,96 Lt. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 22 str. 3 dalimi, minėtos piniginės lėšos priskirtos B klasės pajamoms bei pagal GPMĮ 6 straipsnį apmokestintos taikant 15 proc. GPM tarifą.

Dėl MAĮ 70 straipsnio nuostatų taikymo

Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ, Taisyklėmis, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika, sprendime aptaria MAĮ 70 straipsnio turinį, taikymo pagrindus, vertinimo šaltinius. Inspekcija pabrėžia, kad mokesčių administratorius įgyja teisę apskaičiuoti mokesčius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą esant dviem būtinoms sąlygoms, kurių buvimas sudaro prielaidas taikyti šioje teisės normoje įtvirtintą elgesio modelį: pirma, mokėtino mokesčio dydžio negalima apskaičiuoti (nustatyti) įprastine atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka ir, antra, to padaryti (apskaičiuoti mokesčio) negalima dėl to, jog mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas: (1) apskaičiuoti mokesčius, (2) bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, (3) tvarkyti apskaitą, (4) saugoti apskaitos ar kitus dokumentus (LVAT 2010-11-29 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1542/2010, 2011-01-26 nutartis adm. byloje Nr. A-575-146/2011, 2012-11-12 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1984/2012, 2013-04-15 sprendimas adm. byloje Nr. A-602-27/2013 ir kt).

LVAT taip pat yra išaiškinęs, kad nors MAĮ 70 str. 1 dalyje *expréssis verbis* nėra nustatyta, jog mokesčiai gali būti apskaičiuojami pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, kai mokesčių mokėtojo įsigyto turto vertė ir / ar asmeninės išlaidos per atitinkamą laikotarpį yra didesnės už deklaruotas pajamas, tačiau tokie atvejai patenka į MAĮ 70 str. 1 dalies teisinio reguliavimo sritį (LVAT 2013-07-04 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1032/2013, 2016-02-10 nutartis adm. byloje Nr. A-300-492/2016).

Dėl piniginių lėšų likučio ne banke tikrinamojo laikotarpio pradžioje

Ginčijamame sprendime nurodyta, kad Pareiškėja, vykdydama mokesčių administratoriaus nurodymą pateikti paaiškinimus apie turėtus grynujų pinigų likučius 2010-01-01 ir 2014-12-31 datoms ir nurodyti iš kokių šaltinių jie susidarė, Inspekcijai 2016-02-03 pateiktame atsakyme Nr. 42-1871 nurodė, kad apytikslis šeimos grynujų pinigų likutis 2010-01-01 sudarė 25 000 Lt, kuris buvo sukauptas per 2006–2009 m. laikotarpį iš gauto darbo užmokesčio. Tikrinamo laikotarpio pabaigos 2014-12-31 šeimos grynujų pinigų likutis sudarė 3 000 Lt. Taip pat nurodyta, kad Pareiškėja ir B. U. patys save išlaikė nuo pilnametystės (Pareiškėja pilnamete tapo 2005 m., B. U. – 2002 m.) bei 2016-07-27 Inspekcijai pateiktame paaiškinime Nr. 42-12038 Pareiškėja nurodė, kad bendrą ūkį su B. U. apytiksliai veda nuo 2009 m. kovo mėnesio.

Mokesčių administratorius apskaičiavo, kad Pareiškėja ir jos sutuoktinis 2009-12-31 galėjo turėti 28 771,82 Lt grynujų pinigų likutį ne banke. Kadangi Pareiškėja paaiškinime nurodė turėjusi 25 000 Lt piniginių lėšų ne banke likutį, Inspekcija vadovavosi jos pateikta informacija, o 3 771,82 Lt sumą (skirtumą tarp Inspekcijos apskaičiuoto ir Pareiškėjos nurodyto grynujų pinigų likučio) priskyrė kitoms nenustatytoms išlaidoms. Įvertinus B. U. 2006-01-01 turėtą likutį banke – 216,67 Lt (ne banke piniginių lėšų sutuoktiniai neturėjo), 2006–2009 metų laikotarpiu gautas 394 610,44 Lt pajamas, patirtas 368 955,94 Lt išlaidas, sutuoktinių lėšų likutį banke 2009-12-31 – 871,17 Lt, nustatyta, kad sutuoktiniai turėjo pakankamai pajamų nustatytoms išlaidoms padengti ir sutuoktinių nurodytam 25 000 Lt likučiui sukaupti (detalus Pareiškėjos ir B. U. pajamų–išlaidų balansas išdėstytas Inspekcijos sprendimo 3–4 psl.). Inspekcija sprendime atkreipė dėmesį į tai, kad nepaisant Inspekcijos apskaičiuoto didesnio grynujų pinigų likučio tikrinamojo laikotarpio pradžiai (2010-01-01), piniginių lėšų likutis 2010-01-01 nustatytas vadovaujantis surinktais objektyviais įrodymais bei atsižvelgus į sutuoktinių pateiktus paaiškinimus, kadangi būtent Pareiškėja ir jos sutuoktinis disponuoja informacija apie jų gaunamų pajamų dydį bei patiriamas išlaidas. Konstatuota, kad nustatytas piniginių lėšų likutis atitinka protingumo ir teisingumo kriterijus.

Dėl pajamų šaltinių tikrinamuoju laikotarpiu

Pareiškėjos ir jos sutuoktinio B. U. 2010–2014 metais gautos pajamos ir patirtos išlaidos detalčiai aptartos Inspekcijos 2017-03-20 patikrinimo akto Nr. (21.60-32) FR0680-105 10–13 psl. Patikrinimo metu apskaičiuota, kad 2010–2013 m. Pareiškėja ir jos sutuoktinis turėjo pakankamai pajamų

išlaidoms padengti. Nustatyta, kad sutuoktiniai galėjo turėti 2010-12-31 – 7124,59 Lt, 2011-12-31 – 16 437,54 Lt, 2012-12-31 – 19 717,54 Lt, 2013-12-31 – 20 003,94 Lt piniginių lėšų likučius ne banke.

Įvertinus sutuoktinių 2014-01-01 grynųjų pinigų likutį 20 003,94 Lt, likutį banke 14 235,54 Lt, 2014 metais gautas pajamas 2 132 004,18 Lt, patirtas išlaidas 2 264 458,82 Lt, 2014-12-31 pinigų likutį banke 3 712,76 Lt, konstatuota, kad sutuoktiniai 2014-12-31 galėjo sukaupti nurodytą 3 000 Lt grynųjų pinigų likutį. Nepaisant teigiamo sutuoktinių 2014 metų pajamų–išlaidų balanso, nustatyta, kad 2014 m. sutuoktinių išlaidos grynaisiais pinigais 104 927,92 Lt viršijo disponuojamas pajamas, t. y. sutuoktiniams pritrūko pajamų 2014-03-17 gryniesiems pinigams į banko sąskaitą įnešti (įnešta suma 129 981,90 Lt, iš kurios apmokėta už nekilnojamojo turto įsigijimą).

Dėl B. U. sąskaitos Lichtenšteino banke

Atsakant į Pareiškėjos pastabą, kad mokesčių administratorius netinkamai vertino iš B. U. Lichtenšteino banke esančios sąskaitos į A. Y. (2010-09-06 – 484 188 Lt, 2011-02-09 – 345 280 Lt, Patikrinimo akto 6 psl.) ir R. G. (2010-07-15 – 276 224 Lt, 2012-04-27 – 517 920 Lt, Patikrinimo akto 7 psl.) sąskaitas pervestų pinigų kilmę, Inspekcijos sprendime pažymėta, kad vertinant sutuoktinių 2010–2014 m. pajamų–išlaidų balansą į nurodytas sumas nebuvo atsižvelgta, t. y. šios sumos neturi įtakos Pareiškėjos mokestinėms prievolėms.

Mokestinio patikrinimo metu nustatyta, kad B. U., pažeisdamas MAĮ 42 str. nuostatas, laiku nepateikė Inspekcijai pranešimo FR0526 (apie atidarytas ir uždarytas sąskaitas užsienio valstybės kredito įstaigose). B. U. tik 2016-03-10 Inspekcijai pateikė pažymą apie atidarytą banko sąskaitą, pagal kurią nustatyta, kad sąskaita (*duomenys neskelbtini*) atidaryta 2010-06-15 ir priklauso tik B. U., kiti asmenys, turintys teisę naudotis banko sąskaita, nurodyti. Mokestinio patikrinimo metu Lichtenšteino banko sąskaitų išrašų bei dokumentų, patvirtinančių banko sąskaitos Lichtenšteine uždarymą, B. U. nepateikė (Patikrinimo akto 6–7 psl.).

Mokestinio patikrinimo metu buvo įvertinti Pareiškėjos, B. U., A. Y., R. G. žodiniai paaiškinimai; taip pat A. Y. pateiktos tikrovės neatitinkančios 2010-09-06 bei 2011-02-09 paprastųjų vekselių kopijos, dėl kurių B. U. nurodė, kad minėtų vekselių nepasirašinėjęs, jų nematęs bei paskolų su A. Y. nesudaręs bei teigė, kad minėtos pervestos lėšos priklausė A. Y.. Pareiškėja taip pat patvirtino, kad nei ji, nei jos sutuoktinis A. Y. pinigų nėra skolinę bei, kad jie trise (Pareiškėja, B. U. ir A. Y.) naudojami jos sutuoktinio vardu Lichtenšteino valstybėje atidaryta bendra banko sąskaita. A. Y. bei R. G. nurodė, kad pervestos pinigines lėšas priklausė L. N., tačiau jokių objektyvių įrodymų, siekiant pagrįsti šią poziciją, nepateikta. Atsižvelgiant į išdėstytą, Inspekcija sprendime konstatavo, kad iš B. U. sąskaitos, esančios Lichtenšteino banke, 2010–2011 m. pervesti 829 468 Lt priklausė A. Y. ir 2010–2012 m. pervesti 794 144 Lt priklausė R. G.. Įrodymų, leidžiančių priešingai vertinti nustatytas faktines aplinkybes, Pareiškėja taip pat nepateikė nei mokestinio patikrinimo metu, nei pastabų teikimo metu.

Dėl Pareiškėjos sandorių su A. Y.

Pagal pateiktus M1, UAB (toliau – ir Bendrovė) buhalterinės apskaitos registrus nustatyta, kad Pareiškėja, kaip Bendrovės atskaitingas asmuo, 2013–2014 m. naudojo asmenines pinigines lėšas Bendrovės reikmėms, taip pat papildė Bendrovės sąskaitą grynaisiais pinigais.

M1, UAB atskaitingam asmeniui 2013–2014 m. Bendrovės reikmėms (atsiskaitymams su tiekėjais) išmokėjo 1 881 228,68 Lt (2013 m. – 735 083 Lt, 2014 m. – 1 146 145,68 Lt). Pareiškėja, kaip atskaitingas asmuo, Bendrovės reikmėms 2013–2014 m. panaudojo 1 104 048,68 Lt (2013 m. 649 214,56 Lt, 2014 m. 454 834,12 Lt) bei į Bendrovės banko sąskaitą 2013 metais įnešė asmenines pinigines lėšas 777 180 Lt (iš viso 1 881 228,68 Lt). Bendrovės apskaitos registruose 2013-12-31 apskaityta skola atskaitingam asmeniui (Pareiškėjai) 691 311,56 Lt, 2014-12-31 įsiskolinimų Pareiškėjai ir / ar Pareiškėjos skolų Bendrovei neapskaityta. Nekilnojamojo turto sandorių (nuomos ar kt.) tarp Bendrovės ir Pareiškėjos nenustatyta.

Dėl 2013 metais įneštų į Bendrovės sąskaitą asmeninių lėšų (777 180 Lt) Pareiškėja 2016-07-27 paaiškino, kad visi pinigai, įnešti į M1, UAB banko sąskaitą buvo klientų mokėjimai, t. y. avansiniai atsiskaitymai už pervežimo paslaugas. Keleto klientų atsiskaitymai buvo įnešami vienu įnešimu pagal vieną kasos pajamų orderį, todėl susidarydavo didesnės įnešamų pinigų sumos, tačiau tikslių sumų, datų, klientų pavadinimų nurodė ir pateiktą informaciją patvirtinančių dokumentų nepateikė. M1, UAB 2016-06-21 atlikto operatyvaus patikrinimo metu pagal pateiktus Bendrovės buhalterinės

apskaitos dokumentus nenustatyta, kad Pareiškėja į Bendrovės banko sąskaitą įnešė iš klientų gautas pinigines lėšas.

Pareiškėja pakeitė paaiškinimus ir 2016-12-21 nurodė, kad per 2013 metus įnešus į Bendrovės banko sąskaitą pinigus gaudavo iš savo sesers A. Y.. Pareiškėja paaiškino, kad į seserį kreipdavosi kaskart, kai skubiai reikėdavo atsiskaityti su klientais, nes žinojo, kad A. Y. turi Rusijos piliečio pinigus. Rusijos pilietis (kuris paaiškiniame neįvardintas) yra artimas A. Y. draugas, kuris visiškai pasitikėdamas A. Y., laikė pas pastarąją savo pinigus (Patikrinimo akto 8 psl.). Pareiškėja nurodė, kad palūkanų nemokėjo ir paskolų sutarčių su seserimi ar jos draugu nesudarinėjo. Pareiškėja paaiškino, kad tai buvo A. Y. pagalba seseriai. Teigiama, kad pinigai visuomet buvo perduodami grynaisiais, eurais arba doleriais (kartais litais), tačiau pinigų skolinimo ar grąžinimo datų bei sumų Pareiškėja neįvardino. Mokestinio patikrinimo metu Pareiškėja negalėjo paaiškinti, kodėl visi atsiskaitymai su klientais per kasą buvo įforminti jos vardu.

Pareiškėja 2017-02-15 raštu patikslino, kad visiems atsiskaitymams pagal avansines apyskaitas 2013–2014 m. M1, UAB naudojo sesers A. Y. iš Rusijos piliečio gautus pinigus.

Pareiškėja ir jos sutuoktinis pranešimo apie gautų pajamų ir įsigyto turto (įskaitant pasiskolintas pinigines lėšas) įsigijimo šaltinius PRC911 bei pranešimo apie sudarytus sandorius PRC907 formų Inspekcijai neteikė. Pareiškėjos sutuoktinis 2017-02-15 paaiškino, kad jam nebuvo žinoma apie Pareiškėjos sandorius su A. Y. ir Bendrove.

A. Y. 2017-02-14 paaiškiniame nurodė, kad Pareiškėjai 2013 metais skolindavo pinigus M1, UAB apyvartinėms lėšoms. Tai buvo trumpalaikės paskolos, kurios buvo labai greitai grąžinamos. A. Y. paaiškino, kad ji perduodavo seseriai Rusijos piliečio L. N. pinigus jo leidimu. Pareiškėja surašydavo ir palikdavo A. Y. skolos raštelius, nurodydama, kad įmonė skolinasi iš L. N. ir įsipareigoja skolą grąžinti. Skolos rašteliai buvo saugomi iki pinigų grąžinimo pas A. Y., nes būtent ji perduodavo pinigus seseriai, ir sunaikinami, kai Pareiškėja grąžindavo pinigus seseriai. A. Y. teigė, kad paskolų santykiai susiklostydavo tarp UAB M1 ir L. N., todėl A. Y. jokios skolų apskaitos nevedė ir negali tiksliai nurodyti nei sumų, nei paskolų suteikimo bei grąžinimo datų (Patikrinimo akto 9 psl.).

Ginčijamame sprendime nurodyta, kad A. Y. ir R. G. mokestinių patikrinimų metu 2016-01-08 išsiųstas paklausimas Nr. (11.32-30-2) 46-KD-153 Rusijos mokesčių administratoriui dėl A. Y. ir R. G. sandorių su L. N.. Gautame atsakyme L. N. nurodė, kad su R. G., A. Y. ir Pareiškėjos sutuoktiniu nėra pažįstamas, kokių nors sutarčių su jais nesudarinėjo ir piniginių lėšų, taip pat ir per trečiuosius asmenis, jiems neperdavinėjo. Duomenų apie Lietuvoje vykdomą veiklą L. N. nepateikė, nepatvirtino per A. Y. ar R. G. vykdęs veiklą ar jiems perdavęs pinigus verslui finansuoti ar saugoti.

A. Y. mokestinio patikrinimo metu išanalizavus 2013–2014 m. grynujų pinigų judėjimą nustatyta, kad A. Y. turėjo finansines galimybes ir galėjo skolinti pinigines lėšas Pareiškėjai, todėl Inspekcija vertino, kad įnešimams į M1, UAB sąskaitą bei atsiskaitymams pagal avansines apyskaitas Pareiškėja naudojo iš sesers A. Y. gautas lėšas. Atsižvelgus į Pareiškėjos pateiktą paaiškinimą apie pinigų grąžinimo aplinkybes, Inspekcija vertino, kad iš sesers pasiskolintus pinigus Pareiškėja grąžino A. Y. tą pačią dieną, kai tik M1, UAB jai pagal avansines apyskaitas išmokėdavo pinigus.

Inspekcijos sprendime pažymėta, kad mokesčių administratorius įvykdė MAĮ 67 str. 1 dalyje įtvirtintą pareigą pagrįsti jo mokesčių mokėtojų apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas ir surinktais duomenimis neginčijamai pagrindė aplinkybę, jog paskoliniai santykiai susiklostė tarp Pareiškėjos ir A. Y., o ne tarp Bendrovės ir L. N.. Tuo tarpu Pareiškėja ir jos sutuoktinis savo poziciją grindžia tik žodiniais paaiškinimais, kurie keitėsi viso mokestinio patikrinimo metu. Ginčijamame sprendime pabrėžta, jog tiek Pareiškėjos, tiek A. Y. teiginiai apie neva L. N. pinigines lėšas, kuriomis disponavo A. Y., nėra pagrįsti jokiais rašytiniais įrodymais, todėl negali paneigti mokesčių administratoriaus padarytų išvadų teisingumo.

Atsižvelgus į išdėstytą, ginčijamame sprendime konstatuota, jog mokestinio patikrinimo metu pagrįstai nustatyta, kad 2013 m. A. Y. suteikė Pareiškėjai paskolų 1 426 394,56 Lt sumai, pastaroji 2013 m. A. Y. grąžino 735 083 Lt, Pareiškėjos skola seseriai 2013-12-31 sudarė 691 311,56 Lt. A. Y. 2014 m. Pareiškėjai suteikė paskolų 454 834,12 Lt sumai, Pareiškėja grąžino seseriai 1 146 145,68 Lt, Pareiškėja skolos A. Y. 2014-12-31 dienai neturėjo.

Pareiškėjos argumentai dėl nepasibaigusio mokestinio ginčo A. Y. ir R. G. atžvilgiu taip pat Inspekcijos buvo atmesti kaip nepagrįsti, nes Pareiškėja patikrinimo metu nepateikė pagrįstų įrodymų,

leidžiančių abejoti mokesčių administratoriaus išvadomis. Atsižvelgus į išdėstyta, Inspekcija konstatavo, kad patikrinimo metu pagrįstai prie 2013 m. gautų pajamų priskaityta 1 426 394,56 Lt A. Y. suteikta paskola Pareiškėjai M1, UAB reikmėms, 735 083 Lt M1, UAB išmokėtos lėšos Pareiškėjai pagal avansines apyskaitas bei patirtoms išlaidoms priskirtos 735 083 Lt A. Y. grąžintos lėšos, kurios buvo perduotos Pareiškėjai naudoti M1, UAB reikmėms, 777 180 Lt Pareiškėjos piniginių lėšų įnešimas į M1, UAB banko sąskaitą, 649 214,56 Lt Pareiškėjos išlaidos pagal avansines apyskaitas M1, UAB reikmėms. Taip pat pagrįstai prie 2014 m. gautų pajamų priskaityta 454 834,12 Lt A. Y. suteikta paskola Pareiškėjai M1, UAB reikmėms, 1 146 145,68 Lt Bendrovės išmokėtos lėšos Pareiškėjai pagal avansines apyskaitas bei patirtoms išlaidoms pagrįstai priskirtas 1 146 145,68 Lt Pareiškėjos skolos grąžinimas A. Y. ir 454 834,12 Lt Pareiškėjos išlaidos pagal avansines apyskaitas.

Remiantis aukščiau išdėstytu, Inspekcija patvirtino patikrinimo akte Pareiškėjai papildomai apskaičiuotą 2 424,12 Eur GPM, apskaičiavo 501 Eur GPM delspinigius ir skyrė 242 Eur GPM baudą.

Pareiškėja pateiktu skundu Mokestinių ginčų komisijai prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir teigia, kad mokesčių administratorius neįvertino visų apmokestinimui reikšmingų faktinių aplinkybių ir neteisingai vadovavosi GPMĮ bei MAĮ nuostatomis.

Dėl piniginių lėšų likučio

Mokesčių administratorius apskaičiavo, kad 2006–2009 metų Pareiškėjos šeimos pajamos sudarė 394 610,44 Lt, išlaidos – 334 905,66 Lt. Vadinasi, Pareiškėja ir jos sutuoktinis tikrinamojo laikotarpio pradžioje turėjo sukaupe 59 704,78 Lt piniginių lėšų likutį (394 610,44 Lt – 334 905,66 Lt). Tačiau mokesčių administratorius vadovavosi Pareiškėjos 2016-02-03 paaiškinimu ir, apskaičiuodamas sutuoktinių pajamų–išlaidų balansą, laikė, kad Pareiškėja ir jos sutuoktinis 2010 metų pradžioje turėjo tik 25 000 Lt, nors Pareiškėja minėtame paaiškiniame nurodė tik apytikslią šeimos grynujų pinigų likutį (25 000 Lt).

Pareiškėja skunde teigia, kad mokesčių administratorius, apskaičiuodamas mokesčius pagal savo įvertinimą (MAĮ 70 straipsnis), turi kiek įmanoma tiksliau nustatyti mokesčių bazę, t. y. privalo atsižvelgti į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir prireikus parinkti savo nustatytus įvertinimo metodus, atitinkančius protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingo mokestinės prievolės dydžio nustatymo kriterijus. Todėl nustatant vėlesnių laikotarpių pajamų–išlaidų balansą turi būti remiamasi mokesčių administratoriaus apskaičiuotu 59 704,78 Lt piniginių lėšų likučiu. Pareiškėjos teigimu, išsamia analize pagrįsti duomenys apie sukauptą pinigų likutį yra žymiai tikslesni už laiko įtakotus fizinio asmens apytikslius paaiškinimus.

Dėl pajamų šaltinių

Skunde nurodoma, jog patikrinimo akte nagrinėjami 2010–2012 metais atlikti pavedimai iš Pareiškėjos sutuoktinio vardu atidarytos sąskaitos Lichtenšteino banke. B. U. vardu Lichtenšteino banke atidaryta sąskaita naudojosi jis pats, Pareiškėja ir jos sesuo A. Y.. Pareiškėjos teigimu, visi bylos duomenys rodo, kad iš Lichtenšteino sąskaitos į A. Y. ir R. G. sąskaitas pervesti pinigai priklausė Rusijos piliečiui L. N..

Pareiškėja taip pat teigia, kad M1, UAB išmokėtos lėšos pagal avansines apyskaitas turi būti priskiriamos šios Bendrovės veiklos išlaidoms ir negali būti vertinamos kaip Pareiškėjos asmeninės išlaidos, įtakojančios apskaičiuotą GPM sumą. Be to, visi mokestinio patikrinimo duomenys rodo, jog Pareiškėjos A. Y. grąžintos lėšos faktiškai turėtų būti vertinamos kaip M1, UAB grąžintos lėšos minėtam Rusijos piliečiui L. N.. Šių sandorių ir pinigų judėjimo vertinimas neturi nieko bendro su Pareiškėjos pajamų–išlaidų balansu.

Skunde pažymima, jog aplinkybės dėl Rusijos piliečio L. N. piniginių lėšų panaudojimo Lietuvoje yra vertinamos šiuo metu nagrinėjamuose mokestiniuose ginčiuose tarp mokesčių administratoriaus ir A. Y. bei R. G.. Remdamasi MAĮ 156 str. 1 dalyje reglamentuota skundo ar jo dalies dėl mokestinio ginčo nagrinėjimo sustabdymo procedūra, Pareiškėja teigia, kad sprendimas dėl jai nurodytų sumokėti GPM bei su juo susijusių sumų tiesiogiai priklauso nuo fakto (piniginių lėšų šaltinio), kuris turės būti nustatytas teismo mokestinėse bylose dėl A. Y. ir R. G. skundų. Taigi,

nagrinėjama atveju yra svarstytinas klausimas dėl Pareiškėjos skundo nagrinėjimo sustabdymo iki galutinių teismo sprendimų priėmimo A. Y. ir R. G. bylose.

Pareiškėja teigia, kad mokesčių administratorius, pažeisdamas turinio viršenybės prieš formą principą, vadovavosi vien formalia nagrinėtų ūkinių operacijų išraiška, todėl mokesčių administratoriaus išvados yra nepagrįstos.

Remdamasi aukščiau išdėstytais faktais, įrodymais ir aplinkybėmis Pareiškėja prašo Komisijos panaikinti Inspekcijos 2017-05-19 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.131-31-5) FR0682-190.

Komisija, įvertinusi Pareiškėjos skundo motyvus, mokesčių administratoriaus pateiktą ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Inspekcijos sprendimas yra tvirtintinas, o Pareiškėjos skundas atmetinas.

Komisija, vengdama pasikartojimų, plačiau faktinių ginčo bylos aplinkybių, kurios yra išsamiai išdėstytos ir Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, iš naujo neapartinėja. Kadangi bylos nagrinėjimo apimtis apsprendžiama pagal Pareiškėjos pareikštus konkrečius ir aiškius reikalavimus, sprendime pasisakoma dėl Pareiškėjos skunduose Komisijai nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamais sprendimais motyvų.

Ginčas byloje yra kilęs dėl nurodymų Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 2 424,12 Eur GPM, 501 Eur GPM delspinigius ir 242 Eur GPM baudą, mokesčių administratoriui Pareiškėjos mokestinio patikrinimo metu konstatavus, kad Pareiškėjos patirtos išlaidos 2014 metais 52 463,96 Lt viršijo jos gautas pajamas, taigi, jog Pareiškėja ginčo laikotarpiu gavo kitų pajamų, kurių nedeklaravo, nuo kurių neapskaičiavo ir nesumokėjo į biudžetą GPM.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos sprendime nurodytu grynųjų pinigų likučiu tikrinto laikotarpio pradžioje, pavedimų iš Pareiškėjos sutuoktinio B. U. vardu atidarytos sąskaitos Lichtenšteino banke vertinimu ir Pareiškėjos į M1, UAB įneštų bei šios bendrovės išmokėtų piniginių lėšų vertinimu, apskaičiuojant Pareiškėjos ir jos sutuoktinio šeimos pajamų–išlaidų balansą.

Dėl MAĮ 70 straipsnio nuostatų taikymo

Komisija, pasisakydama dėl nagrinėjamoje byloje mokesčių apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą (MAĮ 70 straipsnio), pirmiausia pažymi, jog MAĮ 8 str. 1 dalyje įtvirtintas mokesčių visuotinio privalomumo principas kildina imperatyvą kiekvienam mokesčių mokėtojui mokėti mokesčių įstatymų nustatytus mokesčius, laikantis mokesčių teisės aktuose nustatytos apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos, kas suponuoja mokesčių mokėtojo savalaikį, tikslų bei teisingą mokestinės prievolės įvykdymą vadovaujantis mokesčių įstatymais (MAĮ 40 str. 1 ir 4 dalys, 66 str. 1 dalis). Mokesčių mokėtojui, nevykdant ar netinkamai vykdant šią pareigą, mokestis apskaičiuojamas mokesčių administratoriaus iniciatyva pagal mokesčių mokėtojo pateiktas deklaracijas, apskaitos ir kitus dokumentus arba taikant įstatymų leidėjo MAĮ įtvirtintus specialiuosius mokesčių apskaičiavimo būdus (MAĮ 66 str. 2 dalis).

Specialus mokesčių apskaičiavimo būdas, kai mokesčiai apskaičiuojami pagal mokesčių administratoriaus atliktą įvertinimą, įtvirtintas MAĮ 70 straipsnyje, kurio 1 dalyje numatyta, kad tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus ir dėl to mokesčių administratorius negali nustatyti mokesčių mokėtojo mokestinės prievolės dydžio įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka, mokesčių mokėtojui priklausančią mokėti mokesčio sumą mokesčių administratorius apskaičiuoja pagal jo atliekamą įvertinimą, atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir prireikus parinkdamas savo nustatytus įvertinimo metodus, atitinkančius protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingo mokestinės prievolės dydžio nustatymo kriterijus. Detalią šios įstatymo nuostatos įgyvendinimo tvarką reglamentuoja Taisyklės.

Taisyklių 4 punkte įtvirtinta, kad įvertinimas gali būti atliekamas, kai mokesčių administratorius mokesčių mokėtojo mokestinės prievolės dydžio negali nustatyti įprastine, atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka, nes mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas: apskaičiuojant mokesčius (nepateikia mokesčio deklaracijos, nustatytą tvarka patvirtintos ataskaitos ar kito dokumento (toliau – mokesčio deklaracija), į mokesčio deklaraciją įrašo neteisingus

(nepatikimus, prieštarigus) duomenis, mokesčių mokėtojo įsigyto turto vertė ir / ar asmeninės išlaidos per atitinkamą laikotarpį yra didesnės už deklaruotas pajamas ir kitais atvejais); bendradarbiaujant su mokesčių administratoriumi (nevykdo arba netinkamai vykdo mokesčių teisės aktuose nustatytas mokesčių mokėtojo pareigas, trukdo mokesčių administratoriui įgyvendinti jam suteiktas teises, nevykdo mokesčių administratoriaus nurodymų pateikti apskaitos dokumentus, registrus, sutvarkyti buhalterinę apskaitą ir kitais atvejais); tvarkant apskaitą (apskaitos netvarko arba tvarko nesilaikydamas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytų reikalavimų); saugant apskaitos ar kitus dokumentus (toliau – dokumentai) (dokumentų neišsaugo arba išsaugo ne visus; dokumentus saugo neužtikrindamas jų įskaitomumo ir kitais atvejais).

LVAT išplėstinė teisėjų kolegija nutartyje adm. byloje Nr. A-442-1984/2012 pabrėžė, kad „kurio nors MAĮ 70 str. 1 dalyje nurodyto mokesčių mokėtojo netinkamo elgesio buvimo konstatavimas savaime dar nereiškia, jog kartu yra konstatuojama, kad yra tokia teisinė situacija, kai mokestinės prievolės dydžio negalima nustatyti įprastine tvarka“. Išplėstinės teisėjų kolegijos vertinimu, nuostata, kad mokesčių mokėtojui priklausančią mokėti mokesčio sumą mokesčių administratorius apskaičiuoja pagal jo atliekamą įvertinimą, kai negali nustatyti mokestinės prievolės dydžio įprastine tvarka, reiškia, kad net esant kuriam nors nurodytam mokesčio mokėtojo elgesio atvejui, visada būtina įvertinti ir spręsti, ar dėl to mokestinės prievolės dydžio negalima nustatyti įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka (tiesiogiai). Pastaroji sąlyga turi būti konstatuota atsižvelgiant į faktus, aplinkybes bei kitą turimą informaciją, t. y. jų pagrindu, o pareiga pagrįsti būtinybę mokestinės prievolės dydį apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą tenka mokesčių administratoriui (taip pat 2008-07-18 nutartis adm. byloje Nr. A-502-1305/2008, 2013-04-15 sprendimas adm. byloje Nr. A-602-27/2013 ir kt.).

Aptartos teisinio reguliavimo nuostatos bei paminėta teisminė praktika suponuoja išvadą, jog mokesčių apskaičiavimas pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą galimas, konstatavus būtinųjų sąlygų egzistavimą, t. y.: 1. mokėtino mokesčio dydžio turi būti negalima apskaičiuoti (nustatyti) įprastine atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka; 2. to padaryti (apskaičiuoti mokesčio) turi būti negalima dėl atitinkamos mokesčio mokėtojo veiklos – nevykdymo arba netinkamo vykdymo pareigos apskaičiuoti mokesčius nustatyta tvarka; netvarkymo ir / arba nesaugojimo apskaitos ir kitų dokumentų; nebendradarbiavimo su mokesčių administratoriumi (tokia pozicija nuosekliai formuojama ir LVAT praktikoje, pavyzdžiui, 2010-11-29 nutartyje adm. byloje Nr. A-438-1542/2010; 2013-04-15 sprendime adm. byloje Nr. A-602-27/2013; 2015-12-02 nutartyje adm. byloje Nr. A-2210-502/2015, 2016-12-05 nutartyje adm. byloje Nr. A-1302-602/2016 ir kt.).

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, vadovaudamasi išdėstytu teisiniu reglamentavimu ir jį aiškinančia teismine praktika, daro išvadą, jog mokesčių administratoriaus surinkti duomenys pagrindžia Pareiškėjos netinkamo elgesio egzistavimą, todėl įgyta teisė mokesčius už šį laikotarpį apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, taikant MAĮ 70 str. 1 dalies nuostatas. Kaip matyti iš ginčo medžiagos, mokestinio patikrinimo metu nustatytas Pareiškėjos ir jos sutuoktinio 2014 metais gautų pajamų nepakankamumas, mokestiniu laikotarpiu patirtos išlaidos (nekilnojamajam turtui adresu: *(duomenys neskelbtini)*), įsigyti viršijo gautas pajamas 104 927,92 Lt ir Pareiškėja kartu su sutuoktiniu šioms išlaidoms dengti panaudotų pajamų šaltinių nepagrindė objektyviais duomenimis; Pareiškėja pateiktoje metinėje pajamų deklaracijoje už 2014 metus gautų pajamų nedeklaravo GPMĮ nustatyta tvarka, nuo jų neapskaičiavo ir nesumokėjo į biudžetą pajamų mokesčio, tuo pažeisdama GPMĮ 25 straipsnio ir 27 straipsnio nuostatas.

Komisija nurodo, kad dėl Pareiškėjos netinkamo elgesio konstatavimo mokestinės prievolės nebuvo įmanoma nustatyti įprastine, atitinkamų mokesčių įstatymuose nustatyta tvarka, o tai yra pagrindas apskaičiuoti mokesčius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, todėl mokesčių administratorius pagrįstai, remdamasis MAĮ 70 str. 1 dalimi, atliko įvertinimą taikydamas išlaidų metodą.

Dėl piniginių lėšų likučio tikrinamojo laikotarpio pradžioje

Pareiškėja Inspekcijai 2016-02-03 pateiktame paaiškinime Nr. 42-1871 nurodė, kad apytikslis šeimos grynųjų pinigų likutis 2010-01-01 (tikrinto laikotarpio pradžioje) sudarė 25 000 Lt, kuris buvo sukauptas per 2006 – 2009 m. laikotarpį iš gauto darbo užmokesčio. Iš bylos medžiagos matyti, kad

Inspekcija, apskaičiuodama Pareiškėjos šeimos pajamų–išlaidų balansą, rėmėsi būtent šiuo Pareiškėjos nurodytu grynujų pinigų likučiu 2010-01-01 dienai.

Pareiškėja skunde teigia, kad nagrinėjamu atveju turi būti remiamais pačios Inspekcijos apskaičiuotu grynujų pinigų likučiu (59 704,78 Lt), nes Inspekcijos išsamia analize pagrįsti duomenys apie sukauptą pinigų likutį yra tikslesni už laiko įtakotus fizinio asmens apytikslius paaiškinimus.

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, konstatuoja, kad Inspekcija pagrįstai rėmėsi Pareiškėjos nurodytu grynujų pinigų likučiu tikrinto laikotarpio pradžioje. 2017-03-20 patikrinimo akte Nr. (21.60-32) FR0680-105 nurodyta, kad Pareiškėjos ir jos sutuoktinio pajamos laikotarpiu nuo 2006-01-01 iki 2009-12-31 sudarė 394 610,44 Lt, išlaidos – 334 905,66 Lt (tokie patys skaičiai nurodomi ir Pareiškėjos skunde Komisijai), vadinasi, sutuoktiniai tikrinamojo laikotarpio pradžioje galėjo turėti Pareiškėjos paaiškiniame nurodytą 25 000 Lt grynujų pinigų likutį. Komisija atkreipia dėmesį, kad patikrinimo akte bendra 2006–2009 metų pajamų ir išlaidų suma nėra detalizuota. Tai padaryta ginčijamame Inspekcijos 2017-05-19 sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo. Ginčijamo sprendimo 3–4 psl. pateikiama detali informacija apie Pareiškėjos ir jos sutuoktinio 2006–2009 metais gautas pajamas ir patirtas išlaidas. Nurodyta, kad sutuoktiniai gavo 394 610,44 Lt pajamas ir patyrė 368 955,94 Lt išlaidas (2006 m. Pareiškėjos išlaidos sudarė 7 399,62 Lt, B. U. – 3 785,24 Lt, 2007 m. – atitinkamai 6 589,29 Lt ir 12 590,76 Lt, 2008 m. – 7 941,02 Lt ir 14 494,06 Lt, 2009 m. abu sutuoktiniai išleido 316 155,95 Lt). Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad Inspekcija, vertindama Pareiškėjos ir jos sutuoktinio patirtas vartojimo išlaidas, taikė mokėtojams palankesnę skaičiavimą. Mokesčių administratoriaus apskaičiuotos B. U. 2006 metų ir Pareiškėjos 2006–2008 metų vartojimo išlaidos yra mažesnės už vidutines statistines vartojimo išlaidas, pvz., nustatytos faktinės Pareiškėjos vartojimo išlaidos sudarė 373 Lt / mėn., tuo tarpu vidutinės vartojimo išlaidos buvo 863 Lt vienam gyventojui per mėnesį. Inspekcija ginčijamame sprendime apskaičiavo, kad Pareiškėja ir jos sutuoktinis 2009-12-31 galėjo turėti 28 771,82 Lt grynujų pinigų likutį ne banke. Kadangi Pareiškėja paaiškiniame nurodė turėjusi 25 000 Lt piniginių lėšų ne banke likutį, Inspekcija vadovavosi jos pateikta informacija, kadangi būtent Pareiškėja ir jos sutuoktinis disponuoja informacija apie jų gaunamų pajamų dydį bei patiriamas išlaidas, o 3 771,82 Lt sumą (skirtumą tarp Inspekcijos apskaičiuoto ir Pareiškėjos nurodyto grynujų pinigų likučio) priskyrė kitoms nenustatytoms išlaidoms ir konstatavo, kad sutuoktiniai turėjo pakankamai pajamų nustatytoms išlaidoms padengti ir sutuoktinių nurodytam 25 000 Lt likučiui sukaupti.

Skirtumas tarp Inspekcijos apskaičiuoto ir Pareiškėjos paaiškiniame nurodyto grynujų pinigų likučio sudaro tik 3 771,82 Lt ir šis dydis, Komisijos vertinimu, nėra pakankamas konstatuoti, jog mokesčių administratoriaus taikytas 25 000 Lt grynujų pinigų likutis pažeidžia protingumo ir teisingumo kriterijus, kuriais turi vadovautis mokesčių administratorius administruodamas mokesčius, nes būtent Pareiškėjo sutuoktinė nurodė tokį piniginių lėšų ne banke likutį.

Dėl Pareiškėjos sandorių su A. Y. ir sąskaitos Lichtenšteino banke

Byloje nustatyta, kad M1, UAB Pareiškėjai 2013–2014 m. Bendrovės reikmėms (atsiskaitymams su tiekėjais) išmokėjo 1 881 228,68 Lt (2013 m. – 735 083 Lt, 2014 m. – 1 146 145,68 Lt). Pareiškėja, kaip atskaitingas asmuo, Bendrovės reikmėms 2013–2014 m. panaudojo 1 104 048,68 Lt (2013 m. – 649 214,56 Lt, 2014 m. – 454 834,12 Lt) bei į Bendrovės banko sąskaitą 2013 metais įnešė asmenines pinigines lėšas 777 180 Lt (iš viso 1 881 228,68 Lt). Bendrovės apskaitos registruose 2013-12-31 buvo apskaityta skola atskaitingam asmeniui (Pareiškėjai) 691 311,56 Lt, 2014-12-31 įsiskolinimų Pareiškėjai ir / ar Pareiškėjos skolų Bendrovei neapskaityta.

Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad Pareiškėja mokestinio patikrinimo metu keitė paaiškinimus dėl į Bendrovės sąskaitą įneštų pinigų. Pirminiame 2016-07-27 Inspekcijai pateiktame paaiškiniame Pareiškėja teigė, kad visi pinigai (777 180 Lt), įnešti į M1, UAB banko sąskaitą, buvo klientų mokėjimai, t. y. avansiniai atsiskaitymai už pervežimo paslaugas. Tuo tarpu 2016-12-21 paaiškiniame Pareiškėja nurodė, kad per 2013 metus įneštus į Bendrovės banko sąskaitą pinigus gaudavo iš savo sesers A. Y., nes žinojo, kad pastaroji turi Rusijos piliečio (kuris paaiškiniame neįvardintas) pinigus. Pareiškėja 2017-02-15 raštu patikslino, kad visiems atsiskaitymams pagal avansines apyskaitas 2013–2014 m. M1, UAB naudojo sesers A. Y. iš Rusijos piliečio gautus pinigus. Pareiškėjos sutuoktinis 2017-02-15 Inspekcijai pateiktame paaiškiniame nurodė, kad jam nebuvo žinoma apie Pareiškėjos sandorius su A. Y. ir M1, UAB. A. Y. 2017-02-14 paaiškiniame patvirtino, kad jos sesuo N. B. 2013

metais skolindavosi pinigus M1, UAB apyvartinėms lėšoms. Tai buvo trumpalaikės paskolos, kurios buvo labai greitai gražinamos. A. Y. paaiškino, kad ji perduodavo seseriai Rusijos piliečio L. N. pinigus jo leidimu. Taigi, paskolų santykiai susiklostydavo tarp UAB M1 ir L. N..

Kadangi L. N. (pagal pateiktą Rusijos mokesčių administratoriaus atsakymą) paneigė ryšius su B. U., A. Y. ir R. G., o A. Y. mokestinio patikrinimo metu nustatyta, kad pastaroji turėjo finansines galimybes ir galėjo skolinti pinigines lėšas Pareiškėjai, Inspekcija vertino, kad įnešimams į Bendrovės sąskaitą bei atsiskaitymams pagal avansines apyskaitas Pareiškėja naudojo iš sesers A. Y. gautas lėšas. Inspekcija, atsižvelgusi į Pareiškėjos pateiktą paaiškinimą apie pinigų gražinimo aplinkybes, konstatavo, kad iš sesers pasiskolintus pinigus Pareiškėja gražino A. Y. tą pačią dieną, kai tik M1, UAB jai pagal avansines apyskaitas išmokėdavo pinigus.

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, atkreipia dėmesį į tai, kad Pareiškėjos sandoriai tiek su M1, UAB, tiek su A. Y., neturi įtakos Inspekcijos apskaičiuotai Pareiškėjos mokestinei bazei. Kaip matyti iš patikrinimo akto 1 ir 2 priedų, Inspekcija mokesčių mokėtojo naudai vertino, jog Pareiškėjos iš A. Y. gautos pinigines lėšas tą pačią dieną buvo įnešamos į Bendrovę arba panaudojamos Bendrovės reikmėms, o iš Bendrovės gauti pinigai tą pačią dieną buvo gražinami A. Y., t. y. šios pinigų sumos neįtakoją sutuoktinių pajamų–išlaidų balanso. Todėl Komisija sprendžia, kad nėra pagrindo stabdyti Pareiškėjos skundo nagrinėjimo iki galutinių teismų sprendimų priėmimo A. Y. ir R. G. mokestinėse bylose, nes nurodytų bylų baigtis neturi įtakos Pareiškėjos ir jos sutuoktinio mokestinėms prievolėms.

Komisija taip pat pabrėžia, kad, kaip matyti iš ginčijamo Inspekcijos sprendimo, iš B. U. vardu atidarytos sąskaitos Lichtenšteino banke pervestos pinigines lėšas nėra įtrauktos į Pareiškėjos ir jos sutuoktinio šeimos pajamų–išlaidų balansą, todėl Komisija nevertina Pareiškėjos skundo argumentų dėl minėtų piniginių lėšų kilmės.

Komisija konstatuoja, kad mokesčių administratorius detaliai išanalizavo surinktus įrodymus, įvertino juos pakankamumo ir patikimumo aspektais bei išdėstė argumentus, kuriais remdamasis apskaičiavo Pareiškėjai mokesčio bazę ir mokėtiną GPM, kas suponuoja išvadą, kad įgyvendintos MAĮ 67 str. 1 dalies nuostatos. Komisija pažymi, kad, siekdamas paneigti mokesčių administratoriaus apskaičiuotą mokesčių bazę, Pareiškėja turėtų ne tik nurodyti aplinkybes, kurias vertinant galima būtų pagrįstai abejoti mokesčių administratoriaus paskaičiavimų teisingumu, tačiau ir pateikti įrodymus, patvirtinančius nurodytas aplinkybes, tokia pareiga įtvirtinta MAĮ 67 str. 2 dalyje. LVAT yra akcentavęs, kad tuo atveju, jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojai apskaičiuotą mokestį ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtojai atsiranda mokestinė prievolė (LVAT 2011-02-14 d. nutartis adm. byloje Nr. A438-147/2011, 2011-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A442-1427/2011 ir kt.). Kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius bei su jais susijusias sumas, mokesčių mokėtojai apsiginti galimybė atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą nei mokesčių administratoriaus padarytą išvadą. Tačiau apsiribojimas vien teiginiais, atsikirtimais, nepagrįstais jokiais įrodymais, negali nulemti sprendimo priėmimo mokesčių mokėtojo naudai (LVAT 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A556-1527/2010). Taigi pagal MAĮ 67 straipsnyje įtvirtintas įrodinėjimo taisyklės neigiamos pasekmės dėl neįrodytų aplinkybių, paneigiančių mokesčių administratoriaus argumentus, tenka būtent mokesčių mokėtojai (LVAT 2009-09-21 nutartis adm. byloje Nr. A556-1024/2009, 2010-06-28 nutartis adm. byloje Nr. A556-862/2010, 2016-11-04 nutartis adm. byloje Nr. A-3075-575/2016 ir kt.). Nagrinėjamu atveju, nustačius, kad Pareiškėjos atitinkamu mokestiniu laikotarpiu išlaidos viršijo jos turėtas lėšas ir (ar) gautas pajamas, pareiga pagrįsti šį skirtumą sudarančių pajamų (lėšų) šaltinį tenka Pareiškėjai, nes būtent mokesčių mokėtoja pirmiausia disponuoja informacija ir dokumentais apie gautas lėšas bei jų šaltinius. Pareiškėja nepateikė juridinę galią turinčių dokumentų ar kitų leistinų įrodymų, kurie pagrįstų 2014 metais disponuotų 52 463,96 Lt pajamų gavimo šaltinius, kaip to reikalauja teisės aktai bei objektyviai paneigtų mokesčių administratoriaus patikrinimo metu nustatytus rezultatus, todėl teigtina, kad mokesčių administratorius, vadovaudamasis MAĮ 70 straipsnio nuostatomis, pagrįstai Pareiškėjai apskaičiavo GPM bei su juo susijusias sumas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2017-05-19 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.131-31-5) FR0682-190.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius